

SURLAR

Yağmurdan sonra güzel kokar
Güneşe tapan ağaçların
Terden yapışmış yaprakları,
Ve yorgun toprak uyku ister.
Sevgilim benim, sen uyuma.

Ormanın
Haz ormanın dev ürümcekleri
Ezilmiş, ağları kopmuştur ama *olabilir ta olsa*
Ağlar karışıp nemli saçlarına
Surların içine çekmeyi bilir
Karanlıkta yüzenleri. Uyuma.

Körfezde
Yırtık yelkenleri, binbir direklerle
Ölü denizde batan muzaffer güneşin
Yüzme peşinden. Sahilde fırtına durdu.
Ormanda ürpersin vücudunun salkımı,
Gülpınarında yıkanmış neşen parlatsın.
Kalk, uyan, koşalım Surlara doğru.

Canavarları kaldırımlar
Unutma ki *adıyla örüldü varlığını*
Dünyamız bir vakitler sıcak ve gençken
Ejderleri şanlıdıran kudretle şanlıydık
Ve çift gölgemiz düştükçe yıldızlara
Yarını arayan hayat cesur hamlelerle
Ölümün Surlarında gedikler açtı.

terkedilmesi
Gidip bakalım. Zamanın efsanevi mezarlığı
Gediklerden hayal meyal görünüyor.
Bak münkariiz canavarların balta kemiklerine,
Dev nebatların kömürlü uykusuna,
Gelecek harbin çibanlı zirhına, kör maskesine,
Bak bir avuç kül olmuş tenlerimize,
Sönmüş ürümcekli güneşlere, sönmüş aşkımıza.

ne gımsız tan ne zehirsiz
Bu çölde karmakarışık yatıyor
Uzak maziyle beraber uzak istikbal.
Fakat en derinde, Ölümün ardında yarın var:
Boşluktan maddeyi, maddeden hayatı,
Hayattan aşkımızı çeken miknatıs,
Nemaziden ne de istikbalden korkan yarın
Ki bekliyor yaratılmayı. Sevgilim uyuma.

Toskana
ITALYA SEYAHATI 1950.

İkinci vakti

Avularla

Olgun bir yaz günü geçtim güneşin tarlalarından.
Seyrettim şifit süren rebap boynuzlu öküzleri ^{bak ten}
Şarap üzümüleriyle yüklü bodur asmalar içinden.
Dünyada ağır gururu vardı gebe kadınların,
Munis tepeler okşamak istiyen omuzlardı.

^{sergi mi bitmezdi}
Ölüm mü aşk mı neydi o susuzluk o bekleyiş,
Ufuktaki engin maviliğin solmuş gül kokusu, ^{dalga}
Som ^{senyeliği} sükutu avare tirmaliyan yaz böcekleri..

İsınan sarı kemiklerimle, çarpan kırmızı ^{nar yüreği} kalbimle ben,
Ahu gözlü, yavaş nabızlı Toskananın kucagında
Suurunu yakmağa gelen bir fitil hayattan ibaret ben
Durdum büyülenmiş gibi. ^{dal}

Deli

Yirminci asır değildi bu.
Bâhî çağların adsız, dilsiz bir sanatkârı
Bu sahneyi bütün yontup yazın mermerinden,
Tenimin, toprağın, güneşin içinde hapsedip zamanı,
Yeni baştan yaratmış, âşık ilâhlara çevirmişti
Kara üzümüleri çigneyen rebap boynuzlu öküzleri,
Benden gebe kalmış ahu gözlü dünyamı, beni.

Cambidge, 1951.

Ölüm mü aşk mı ^{bitmezdi} o susuzluk o bekleyiş
Ufuk ufuk dalga maviliğin solmuş gül kokusu
Som sükutu avare tirmaliyan yaz böcekleri

SULH

Topragın mesamati açılmış,
Dağların mafsalları gevşemiş,
Ağrısı durmuş eski dünyanın.
Koca gülgeler yatmış yorgun devler gibi.
Güneşin gözü dalgın.
Sükût içinde yüzen kit'alar
Ağır ağır uzaklaşıyorlar,
Sulh var bu dünyada.

Hatırında mı son ^{yolculuğum?} seyahatimiz?
Yalnızlık yolundan bıkmış gemide. ^{dışlanıyordu}
~~Hendesî gecenin ararken manasını,~~ ^{Bunlar dışarıdaki, rezinli kafiyeli}
~~şaşarken burçların girift nazmına~~
^{Koktu} Dendun sezer sezmez boşlukta rahneler açan ^{leheler yasa}
Samanyolunu yiyen karanlık maddeyi.
Bekledik.. Ve birden şahaplar akmağa başladı.
Kırıldı göğün mükemmel aynası,
Geminin direklerinden yıldız ağları sarktı,
Nokta âlemler parlayıp yaklaştılar.
Yaklaştıkça büyürlerken döne döne
Hatırlıyor musun
Nasıl soyuldu alev kabukları
Ve cehennem gibi yandı çekirdekleri?
Nasıl sayısız yıldız bulutları
Ürperdiler, nefes aldılar,
Ve deniz anaları gibi açıla kapana
Daldılar fezanın uzak sularına.. ^{boşluğun soğuk sularına}
Hatırlıyor musun o ^{o yolculukta} ağustos gecesi
Nasıl infilâk etti bütün kâinat? ^{iki dünyamız varlığını}

Şimdi sulh esiyor arta kalan dünyamızda.
Fakat bu sulh devlerin sulhudur.
Samanyolları ve mevsimlerdir nefes alan,
Vücutlar değil.
Maddedir ferahliyan,
Insan ruhu değil.
Bu sulh dünyasında can yoktur
Ve âşiklar ışığı içmiş havada uçuşurlar
Gecedden kurtulan delik değişik rüyalar gibi..

Londra, 1951.

MERAL SIKINTI

Tütüyor marsikli aşksız günler..
Nerde bir avuç buğday gibi serptiğin
O güzel temenniler?
Nereye diksin bahar
Kollarındaki fidanları?
Toprağın kanı çekilmiş,
Gözleri açık kalmış ölülerin.

Aylardır gönlü düşman çizmesi altında.
Kar ezilip çamur olmuş, sızıyor
Şuurun bodrum katlarına.
Arka avkuda mavi gözlü ümitler
Vuruluyor köpekler gibi.

Günler.. günler..
Neden birer birer sönsünler
Başsız devlerin kenara fırlattığı
Bu yanar çiralar?
Neden ateşe vermesinler
Mağlup ~~İşgal~~ şehrinin dipsiz çamurunu?

Yangın bir sarıverse göndülleri
Sürülür düşman ordusu.
Çiçe kokusundan çamlıklar,
Alevlerden gül bağçeleri,
Kıştan sıcak bir bahar akşamı doğar.

Tuzlu güneş erir denizlerde.
Damarları açan renkli bir yağmur
Nehre sürükler çamurlu karları.
Aşk boğar düşmanlarını,
Cennete çevirir tarlalarını.

Yeter ki silksin günler
Tevekkülün zincirlerini,
Bozarak askerî nizamını }
Dün, bugün ve yarının,
Zamanı keşfetsinler yeniden
Gönlün kiş ve işgalde bile
Yanan gizli ocaklarında.

*Dün, bugün ve yarın
askerî nizamını parçalayın.*

_____ LONDRA, 1950.

BAZI GÜNLER OLUR

^{kusurunu}
Bazı ~~mükemmel~~ günler olur
Cihanı Allah yaratmıştır.
Nizam ve âhenk billürüdür,
Ebedîdir, manası vardır.

Âlemi Tanrı yaratmıştır

Bazı dost günler olur dünya
Havvanın kopardığı elma
Kadar insanın öz malîdir.
Tarihîdir, hayatı vardır.

Fakat ~~boş~~ günler bu âlem
Ne insanındır ne Allahın.
Bilir boşluktan koptuğunu
Bozar ilâhî nizamını
Silker beşerî tarihini.
Sebepsiz, kadersiz yaratır
Kendi kendini, hayal eder
Can çekişir kendi kendine.
O günler birbirinden korkar
Allah, tabiat ve insanlar.

*Fakat boş günler bu Varlık
Ne insanın ne Tanrının*

CAMBRIDGE 1950.

*Bazı kusursuz günler olur
Her âlemi Tanrı yaratmıştır
Vahdetin işi ölümsüzdür
Ölmeyen bir manası vardır
Manası vardır herkes okur
İbadetinin manası vardır
Pirul her yerde*

*Bazı dost günler olur dünya
Havvanın kopardığı elma
Kadar insanın öz malîdir
Yeni doğmuştur hayatı vardır*

*Fakat boş günler bu Varlık
Ne insanın ne Tanrının
Bilin boşluktan koptuğunu
Bozar ölümsüz nizamını
Siler canlı tarihini
Sebepsiz kadersiz yaratır
Kendi kendini, dünya gözü
Can çekişir kendi kendine
O günler birbirinden korkar
Tanrı, tabiat ve insanlar*

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Kişisel Arşivlerde İstanbul'da Bilim, Kültür ve Eğitim Tanıtı

Feza Gürsey Arşivi

FGABIO0400704